

שבועות מ

תנן : שתי כסף יש לי בידך, אין לך בידי אלא פרוטה – פטור

קושי לשמואל: מאי טעמא? לאו משום דחסרה לה טענה, ותיובתא דשמואל!
תירוץ: אמר לך שמואל: מי סברת שוה קתני? דוקא קתני, מה שטענו לא הודה לו, ומה שהודה לו לא טענו.

קושי: אי הכי, אימא סיפא: **שתי כסף ופרוטה יש לי בידך, אין לך בידי אלא פרוטה - חייב**; אי אמרת בשלמא שוה - משום הכי חייב, אלא אי אמרת דוקא - אמאי חייב? מה שטענו לא הודה לו, ומה שהודה לו לא טענו!

תירוץ: מידי הוא טעמא אלא לשמואל, האמר ר"נ אמר שמואל: טענו חטין ושעורין והודה לו באחד מהן - חייב.

חיזוק לתירוץ: ה"נ מסתברא, מדקתני סיפא: **ליטרא זהב יש לי בידך, אין לך בידי אלא ליטרא כסף -**

פטור; אי אמרת בשלמא דוקא קתני - משום הכי פטור, אלא אי אמרת שוה - אמאי פטור? ליטרא טובא הוי! אלא מדסיפא דוקא, רישא נמי דוקא,

קושי לרב: לימא תיהוי תיובתא דרב!

תירוץ: אמר לך רב: כולה מתניי שוה, וליטרא זהב שאני.

חיזוק לרב: דינר זהב לי בידך, אין לך בידי אלא דינר כסף וטריסית ופונדיון ופרוטה - חייב, שהכל מין

מטבע [אחת] הן; א"א בשלמא שוה - משום הכי חייב, אלא אי אמרת דוקא - אמאי חייב?

שמואל	רב	
דוקא אינו ממין הטענה	שוה אין שיעור הטענה	שתי כסף יש לי בידך, אין לך בידי אלא פרוטה – פטור
דוקא טענו חטין ושעורין והודה לו באחד מהן - חייב.	שוה יש שיעור הטענה	שתי כסף ופרוטה יש לי בידך, אין לך בידי אלא פרוטה - חייב
דוקא אינו ממין הטענה	דוקא – בגלל שכתוב בלשון ליטרא – לשון משקל ולא לשון מטבע	ליטרא זהב יש לי בידך, אין לך בידי אלא ליטרא כסף - פטור
דוקא אמר רבי אלעזר: בשטענו בדינר מטבעות, וקא משמע לן, דפרוטה בכלל מטבע איתא. דיקא נמי, דקתני: שהכל מין מטבע אחת . (אם היה שווי, לא היה צורך להגיד את זה)	שוה שהכל דין מטבע אחת – אפילו בפרוטה יש שיעור הודאה אפילו כשמדובר בטענה מאוד גדולה	דינר זהב לי בידך, אין לך בידי אלא דינר כסף וטריסית ופונדיון ופרוטה – חייב שהכל מין מטבע [אחת] הן
דוקא אבל אין הבדל בין זה לדינר זהב כל האומר דינר זהב, כאומר דינר זהב זהב דמי.	דוקא טעמא דאמר ליה זהב זהוב , הא סתמא - שוה קאמר ליה!	דינר זהב זהוב לי בידך, אין לך בידי אלא דינר כסף - חייב
	אין שיעור הטענה	סלע לי בידך, אין לך בידי אלא סלע חסר ב' כסף - חייב, חסר מעה - פטור